

**השופטים גררו
את מפקדיהם
השיכורים למכוניות
והסיעו אותם
הביתה, אחרי
מסיבה פרועה**

שלושה שהיו שיכורים: פרנקל, רון, גולדנברג

יום הקצינים השיכורים

לכן כששימש מפקד היחידה הימית של המישטרה, התערה בחיי החברה של חיפה ולא היתה אף מסיבה ראויה-לשמה או ארוחה הגיגית במסעדה מפארת בעיר, שבה לא השתתף. ניצב-מישנה חיים פרנקל, העומד לפרוש מתפקידו ב-1 בינואר, אף הוא דמות מפתח חיפאית. פרנקל היה מקורב ביותר לראשי העיר ולעסקני מפלגת העבודה בה, בן-בית אצל ראשי מפא"י ובמידה גדולה נוח מאד עבורם. למרות שפרנקל משמש מפקד מרחב-חיפה רק תקופה קצרה, וקודם-לכן היה ראש אגף התקירות במרחב, הוא היה איש המישטרה היחיד שוכה בתאר יקיר-חיפה מטעם העירייה.

סגן-ניצב אשר גולדנברג אף הוא ידוע היטב בחיפה, למרות שמקום מושבו בתחנת קריית-חיים. גולדנברג, תושב חיפה, ידוע כחובב הטיפה המרה, ולא פעם ניראה במקומות ציבוריים כשהוא שיכור כלוט. כיום מועמד גולדנברג לתפקיד סגן-מפקד מישטרה מרחב חיפה.

כמינהגו בשנים האחרונות, חיסל כחצי בקבוק קוניאק ואילו אגמי, שכימעט אינו נוגע באלכוהול, הסתפק במיץ. אולם אגמי לא שימש דוגמה לאלה שבאו אחריו. אישים שונים, פקידים בכירים בעירייה, תעשיינים, סוחרים ואנשי מישטרה, התדפקו בזה אחר זה על דלת החנות של זינוק והצטרפו לחיננה. בין הדמויות הסוערות ביותר באותה נישפית אחרי-צהריים היה מוכיר מועצת פועלי חיפה ומי שהיה יושב ראש הנהלת סיעת המע"ק בכנסת, ח"כ-לשעבר משה (מוי"ש) ורטמן.

אל אלה הצטרפו לפחות שלושה קציני-מישטרה בכירים ביותר: ניצב מרדכי (מוטקה) רון מפקד המחוז הצפוני של המישטרה; ניצב-מישנה חיים פרנקל מפקד מרחב חיפה, וסגן-ניצב אשר גולדנברג, מפקד מישטרת זבולון, קריית-חיים וסביבתיה.

השמועות בעיר הכרמל על כך שהמסירות נמשכות בהסתר החלו מתעוררות בי-חודשים האחרונים. אולם משתתפיה, אם אומנם היו כאלה, היו זהירים, לפחות עד לראש השנה האחרון. זינוק הזמין את כל החבורה של הימים הטובים הם להרים כוסית לקראת החג, ותירץ זה היווה לגביהם הכשר מלא לחידוש המסיבות.

היומנאי התורן במטה המישטרה של מרחב חיפה לא האמין למישמע אורי ניר, אחד ממפקדיו הבכירים טילפן אליו, ודרש ממנו לשלוח כמה שוטרים כדי לעזור לקציני-מישטרה בכירים הנמצאים "במצב לא נעים".

היה זה בערב ראש-השנה האחרון, בשי-על אחרי-צהריים. היומנאי שזיהה את קולו של הקצין הבכיר, מיהר לשלוח שוטרים כנדרש. לא היה עליהם להרחיק לכת כדי לחלץ את מפקדיהם מן המצב הבלתי-נעים. כל שהיה עליהם לעשות היה לחנות את הכביש הראשי של העיר התחתית בחיפה, דרך העצמאות, ולגשת לחנות ל-מימכר כלי נשק וספורט זינוק את מיכלין שם המתינו להם מפקדיהם.

העיר חיפה כולה יודעת על המסיבות הנערכות לעתים מזומנות בחנותו של יעקוב זינוק, מעשירי חיפה ומי שנחשב כאחד מאנשי החברה הגבוהה בעיר הנמל. ידועה תקופה שבה, מדי יום שישי, היו מתקבצים בה בשעת הצהריים, אחרי סגירת החנות, חברי-כנסת, פקידים בכירים וקציני-מישטרה חיפאיים ומקבלים שם את פני השבת בשתייה כדת.

הנהג זה הופסק לפני כשנתיים, אחרי

לא נרשם ביומן

בניצוחו של רטמן לגמו כל הנוכחים במסיבה, כולל אנשי המישטרה, כמו-יות עצומות של משקאות הריפים, עד שהיה ברור כי הם לא יצליחו לנהוג עד לבתיהם. בשלב זה הוזעקו השוטרים, הם עזרו למפקדיהם ולאנשי נכבדים אחרים להגיע למכוניותיהם ובחלק מהמיקרים אף הסיעו אותם במכוניותיהם הפרטיות לבתיהם, מא-חר שהללו היו כה שיכורים עד שלא היו מסוגלים כלל לנהוג. האירוע לא נרשם ביומן תחנת המישטרה.

הסיפור עשה לו כנפיים בחיפה, והגיע עד למטה הארצי בירושלים, אל המפקד-רביניצב חיים תבורי, זה, שהחליט להיל-חם עד-חורמה בכל סטיה מדרך הישר המתגלה אצל קציני-מישטרה, בירר את העניין אצל מפקד המחוז הצפוני, רון רון היתמם ונשבע לפני תבורי כי הוא לא השתתף כלל באותה מסיבה וכי אינו יודע עליה דבר. "אם יפרסמו זאת, אנשי מישפט דיבה", אמר רון, אך רון השתתף גם השתתף באותה מסיבה וקיימים לכך עדים רבים, הן ממשתתפיה, והן מקרב אורחים חיפאיים שצפו מבחוץ בניסיונור-תיהם של האורחים להיכנס למכוניותיהם.

חאפלות אצל דרוזים

אותו רגע החלה נעה בחיפה מע-רכה רבה למען חילופי-גברי בתוך

שלושה אלה הם דמויות ידועות בחיפה. רון היה מן המשתתפים הפעילים ביותר כמסיבות של זינוק במהדורתן הקודמת, והשתתף אף באותה מסיבה מפורסמת ש-נערכה עם היילות החיבה. בתקופה שבה שימש רון מפקד מרחב חיפה, ועוד קודם-

רק אחד ששה מיץ

בין הראשונים שהופיעו, בשעת צה-ריים מוקדמת, היו יושבי-ראש הנהלת הסוכנות-היהודית ומי שהיה ראש עיריית חיפה, יוסף אלמוגי, ומוכיר מחוז חיפה של מפלגת העבודה אורי אגמי, אלמוגי,

אחד עלה, אחד עף: אברהם תורג'מן וצבי שדה